

<https://www.youtube.com/watch?v=i-hhgloRkw0>

13 december 2012.

Indië-veteranen over een eventueel onderzoek naar Nederlands militair optreden 1945-1950

- 0.03 minuten. **Cees Verweij**. Kornet, pelotonscommandant. Eerste verkenningspeloton. „Ik ben bang dat men, zeker in de huidige tijd, zestig jaar of langer nadat wat in Indonesië allemaal gebeurd is, onvoldoende rekening houdt met het feit dat het een oorlog was. En in een oorlog gebeuren altijd negatieve dingen. Maar de positieve dingen worden heel weinig naar voren gebracht. Als er een team is dat bereid is ook over de positieve dingen te praten. De kampongs die we binnen kwamen waar zware pokkenepidemieën waren en waar we de wapens neerlegden en de hele kampong gingen inenten tegen pokken. Kampongs die we binnen kwamen waar andere situaties heersten, die we aanpakten en de mensen hielpen. En ik herinner mij ook dat wij wel eens een kampong binnenkwamen, en toen was toch de invloed van de Indonesische partij al heel sterk, maar dat als we binnenkwamen de mensen op de een of andere manier die we later pas realiseerden, een rood, wit en blauw stukje ondergoed hadden opgehangen. En dat bewijst eigenlijk dat in die situaties we toch met positieve activiteiten kwamen.”

- 1.21 minuten. **Jos Keune**. Huzaar, kannonier-seiner. Tweede Verkenningspeloton. “Als er een onderzoek komt... ja, daar vraagt u mij wat. Aan wie wilt u dat allemaal gaan vragen? Aan de mensen die het zelf meegemaakt hebben? Nou, of aan iemand die de mensen heeft weggestuurd naar Indonesië? Of naar Nederlands-Indië, waar wij toen naar toe gestuurd werden. Of pik je er zomaar eentje uit? Wie vertelt het precieze verhaal? Wie durft het te vertellen? En ja, er zijn zoveel verschrikkelijke verschillende situaties toen geweest. Dat...je

zal er maar voor komen te staan. En je gaat mensen beoordelen die amper weten waar ze geweest zijn op Java. En die de hele toestand daar niet hebben meegemaakt. Het was natuurlijk eigenlijk gewoon een guerrillaoorlog, waar ieder toch probeerde straks weer op de boot naar huis te komen. Dat moet je meegemaakt hebben. Jongens die dag en nacht bij elkaar zitten. Want zo was het toen. Het was niet zo dat ze even naar huis konden bellen. Nee, je was dag en nacht bij elkaar. En je maakte alles samen mee. En moet je dat allemaal terug kunnen halen? Dat bestaat toch niet? Na zestig, zeventig jaren: dat kun je niet tevoorschijn toveren. En dat zie je niet meer op een fotootje, wat er gebeurd is. Wij hebben ook foto's gemaakt, voor thuis, en dat was leuk, een beetje ruige foto's. Dan lijkt het net of je wat meemaakt. Daar heb je voor geposeerd. Dat kan bijvoorbeeld allemaal. Nee, het is echt...degene die dat moet gaan doen, die zou je terug moeten halen. Want we zijn nu (2012) allemaal oud. Wij zijn de oudsten die daarvan teruggekomen zijn. En wij hebben lang niet zoveel meegemaakt als de jongens die ze gesproken hebben. En dat zou moeten kunnen, dat je echt de mensen....en er zijn genoeg boeken die goed zijn. Maar er zijn ook boeken die alleen maar gaan om ze goed te verkopen.“

- 3.42 minuten. **Ab Groen.** Korporaal, groepscommandant. Stormpeloton. “Ja, ik vind dat er een onderzoek moet komen naar hetgeen wat er allemaal gebeurd is. Positief of negatief. Die gruwelijkheden tegenover de burgers dat dat in verhouding tegenover dat wat de zogenaamde burgers dan tegenover de Nederlandse militairen gedaan hebben, dat is

gewoon ook verschrikkelijk. Als je jongens gesneuveld zijn...wij hadden er een, een zekere luitenant Van der Werff, die dan alleen naar boven ging, zijn chauffeur beneden liet, en die ging alleen naar boven en die werd toen afgemaakt, vol met messensteken. Zijn oren, zijn neus en zijn geslachtsdelen werden afgesneden en die werden in zijn mond gestopt. Wij zijn een dag later zijn wij gaan zoeken, naar die luitenant Van der Werff, en we hebben hem inderdaad via via hebben we die teruggevonden zoals die daar achtergelaten was. We hebben ook zijn jeep en zijn pistool teruggevonden. Hij was doorzeefd met kogelgaten, van zijn eigen pistool. En doorzeefd met messteken. En noem maar op. Terwijl hij altijd snoepgoed meenam, als hij naar boven ging naar de berging waarin hij sliep. Dat hij dan snoepgoed meenam en dat aan de kinderen uitdeelde in de kampongs, waar hij doorheen kwam. En dat was dan het uiteindelijke resultaat . Ze hebben hem afgemaakt. Letterlijk en figuurlijk. Nou, maar dat wordt nooit verhaald. “

•

